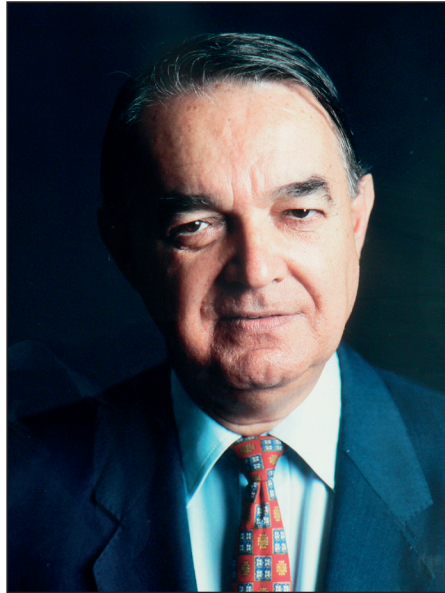

PROF. DR. LŐRINCZ LAJOS ÉLETRAJZA

Lőrincz Lajos (1935–2010) jogász, közigazgatás-tudós, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja. Nemzetközileg elismert, iskolateremtő professzor. A közigazgatás-tudomány neves kutatója. 1989 és 1990 között az Államigazgatási Főiskola főigazgatója, 2000 és 2004 között a Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Karának dékánja.

1953-ban a debreceni Kereskedelmi Gimnáziumban tett érettségi vizsgát. A Külügyi Főiskolán kezdte felsőfokú tanulmányait, de az intézményt 1954-ben megszüntették. 1955 és 1959 között a szegedi József Attila Tudományegyetem Jogtudományi Karán szerzett diplomát. 1963-ban a torinói École Universitaire des Études Européennes-en, a Közös Piac által alapított összehasonlító tanulmányokkal foglalkozó intézetében folytatott posztgraduális stúdiumokat.

Diplomájának megszerzése után a Magyar Tudományos Akadémia Állam- és Jogtudományi Intézetében kapott állást, ahol később az Államigazgatási Jogi Osztály vezetőjévé nevez-

ték ki. 1978-ban kezdett el tanítani az Államigazgatási Főiskolán (ma a Nemzeti Közszerológati Egyetem Államtudományi és Közigazgatási Kara), ahol az Államigazgatási Tanszék vezetője lett főiskolai tanári rangban, valamint a főiskola egyik főigazgató-helyettesévé választották. A tanszéket 2000-ig vezette. 1989-ben az intézmény főigazgatójává választották, amely tisztséget 1990-ig töltötte be. 1992-ben az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának Közigazgatási Jogi Tanszékére kapott egyetemi tanári kinevezést. Később a Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Karán is tanított. Utóbbi karon 2000 és 2005 között dékáni tisztséget is betöltött. 2005-ben a Budapesti Corvinus Egyetemen kapott professor emeritusi kinevezést.

Számos külföldi intézményben volt vendégkutató, vendégprofesszor. 1971-ben ENSZ-ösztöndíjjal egy félévet az Amerikai Egyesült Államok, valamint az Egyesült Királyság egyetemén töltött (Harvard Egyetem, Stanford Egyetem, Oxford). Később számos francia és német tanulmányutat tett, a francia CNRS Összehasonlító Jogi Intézetének kutatója volt, majd ugyanezen intézmény igazgatótanácsi tagságát is elnyerte.

1997 és 1998 között a Magyar Közigazgatási Intézet főigazgatója volt. Emellett 1986-tól 1994-ig a brüsszeli Institut International des Sciences Administratives alelnökéeként is tevékenykedett.

1968-ban védte meg az állam- és jogtudományok kandidátusi, 1979-ben akadémiai doktori értekezését. Az MTA Állam- és Jogtudományi, valamint a Közigazgatás-tudományi Bizottság tagja lett. 1990-ben megválasztották a Magyar Tudományos Akadémia levelező, 1998-ban rendes tagjává. 1988 és 1995 között a Tudományos Minősítő Bizottság tagja, 1989 és 1995 között titkára volt. 1996-ban az utódintézmény, a Doktori Tanács társelnökéekévé választották, majd 2000 és 2004 között egyedüli elnökéeként vezette a testületet. 1998 és 2001 között az MTA Gazdaság- és Jogtudományok Osztálya elnökhelyettese volt.

Több tudományos szakfolyóirat szerkesztőbizottságában is részt vett: Magyar Közigazgatás (1993–2006), Confessio (1993-tól), Európai Tükör (2001-től). A Közigazgatási Szemle szerkesztőbizottságának elnöke volt 2007 és 2009 között, valamint az International Journal of Public Administration in Central and Eastern Europe társelnöke 2008-ban. 2009-től a Magyar Tudományos Akadémia Közigazgatás-tudományi Bizottsága és a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó tudományos szakmai folyóirataként megjelenő Közigazgatás-tudományi Közlöny szerkesztőbizottságának elnöke (utóbbi folyóirat a Közigazgatási Szemle jogutódja).

Kutatási területei a közigazgatás alapintézményei, a közigazgatás személyi állománya, valamint az összehasonlító közigazgatás (ezen belül az Amerikai Egyesült Államok és Franciaország) és a tudományigazgatás voltak.